

[Inge Fischer Møller.]

følge af en beslutning, der blev truffet af det færøske lagting i foråret 1975. Den går kort ud på, at hjemmestyret får den lovgivende og administrative myndighed på området, ligesom hjemmestyret overtager de hermed forbundne udgifter. Det er regler, vi kan tilslutte os, bl. a. fordi det færøske lagting allerede er gået ind for forslaget.

Jeg skal tilsige socialdemokratiets fulde opbakning ved den videre behandling af forslaget. Vi mener, det er et forslag, der er stort behov for. Vi ved jo, at der er en meget stor forskel på de anerkendte erhvervs sygdomme og de rent faktiske erhvervs sygdomme.

Til sidst vil jeg dog spørge socialministeren, om ikke det er muligt, at udkastet til en erhvervs sygdomsfortegnelse får en eller anden form for oversættelse, så de mennesker, der er aktive på arbejdsmarkedet, også kan bruge den. Jeg er godt klar over, at det måske ikke er helt så let, som det kan lyde, men det kan og skal lade sig gøre. Det er også nødvendigt, fordi vi skal være sikre på, at de regler, der gælder, og som vedrører mennesker på arbejdsmarkedet, også bliver udformet på en sådan måde, at de kan forstås, og forstås på en sådan måde, at de kan bruges. Det er nok også et spørgsmål, der er velegnet til udvalgsarbejde, og jeg skal endnu en gang tilsige socialdemokratiets fulde opbakning og positive medvirken under udvalgsarbejdet.

Peter Holst (V):

Venstre kan tilslutte sig den del af forslaget, der drejer sig om at gøre tingene mere praktiske, nemlig at udtage sygdomskataloget af selve loven og få et udvalg til jævnlig at ajourføre det.

Derimod er vi mere tøvende over for det andet hovedpunkt, det område, hvor ministeren foreslår, at det skal være arbejdsgiveren, der i tvivlstilfælde har bevisbyrden, hvor talen er om sygdomme, der omfattes af listen. Vi mener, at det at finde en sygdoms herkomst er svært for den, der bliver offer for sygdommen, men det må være endnu sværere for hans arbejdsgiver. Vi tror, det er svært for én at bevise noget, der vedrører en andens krop. Vi har den opfattelse, at det vil være vanskeligt for arbejdsgiveren at kende

arbejdstagerens adfærd i fritiden, hvilket ikke kan være helt ligegyldigt med henblik på de svækkelser, den pågældende lider af eller vil komme til at lide af. Vi mener, det kan være vanskeligt for arbejdsgiveren på lovlig vis at danne sig et fuldstændigt billede af arbejdstagerens tidligere sygdomstilfælde, mulige behandlinger eller hospitalsindlæggelser o. lign.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om det udvalg, der i fremsættelsen henvises til, og som har fået til opgave at skynde sig at aflevere et udkast til lovrevision, et udvalg, der har begge arbejdsmarkedets hovedgrupper med — vi har nok læst, at det udvalg har afgivet en betænkning, der ligger til grund for forslaget — har, som skrevet står, enstemmigt tilsluttet sig den pågældende ændring, hvorefter bevisbyrden føres fra den ene gruppe og til den anden.

Venstre vil være med til en lovændring, der er sådan, at den tager alle rimelige hensyn, gerne så den tager to ekstra med i stedet for ét for lidt, men vi er bange for den generelle overførelse af bevisbyrden fra arbejdstager til arbejdsgiver. Men vor vilje til under udvalgsarbejdet at finde den bedst mulige løsning skal ingen nære tvivl om.

Jørgen Junior (FP):

Først vil jeg gerne være en lille smule grov. Jeg synes, det er noget pjat, at man blander to vidt forskellige forslag sammen i dette forslag til en lovændring. Der burde naturligvis have været to selvstændige forslag. Der er ikke nogen som helst begrundelse for at blande Færøerne sammen med de ændringer, der foreslås i ulykkesforsikringsloven.

For at tage Færøerne først, så er der naturligvis ingen grund til at afvise forslaget herom. Det må få vor fulde støtte, ud over at det måske, nu er det jo en petitesse, kan findes urimeligt, at den danske sociale ankestyrelse skal blandes ind i forhold på Færøerne. Men lad det være, det er meget småt.

Med hensyn til de væsentlige to tredjedele af dette forslag, som man har blandet sammen, havde jeg nok fundet det rimeligt, om den del af udvalgets rapporter, der ligger til grund for det foreliggende forslag, var gjort tilgængelig for folketingets medlemmer, inden forslaget kom frem, og det spørgsmål vil